

La ciència política i els seus experts

Neus Faura

Els períodes electorals i els postelectorals es presten, potser més que cap altre moment, a practicar l'anàlisi política. Això ho fan sobretot els *politicòlegs* i les *politicòlogues*, que són els experts en *politicologia*, ciència que estudia la política o les relacions de poder a la societat. O almenys així és com consten aquests mots en el Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans, tant en la primera edició com en la segona. Tanmateix, l'ús als mitjans de comunicació escrits i audiovisuals de la forma *politòleg* (que no apareix recollida en cap diccionari ni com a forma secundària) s'ha generalitzat de tal manera que m'he arribat a preguntar si això obeeix a algun criteri determinat dels serveis d'assessorament lingüístic d'aquests mitjans. Si no és així, per més que reconeguem que una paraula de cinc síl·labes com *politicòleg* potser fa de mal pronunciar, la reducció a *politòleg* no es pot admetre en un professional de la comunicació oral, però encara resulta més xocant la persistència del seu ús en alguns mitjans de comunicació escrits, fins i tot quan es fa constar aquesta especialitat a sota del nom de l'autor d'algun article en seccions d'opinió. Em sembla que en això també hi podrien dir alguna cosa els comunicòlegs. O els *comunòlegs*?